

Arrest

nr. 132 836 van 5 november 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 september 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 augustus 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat D. VANDENBROUCKE – H. BOURRY verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een jongeman van Tadzjiek-origine en verklaart over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. U woonde in het dorp Qali-Sam behorende tot Ghazibekhil in het district Nijrab, provincie Kapisa.

Uw vader was ten tijde van het communistische regime werkzaam als officier van de luchtmacht in Kabul. Na de val van het communistische regime verloor uw vader zijn betrekking en verhuisden jullie terug naar Kapisa. In 2008, tijdens de regering van Karzai, keerde uw vader terug naar Kaboel om werk te zoeken. Hij werd in dienst genomen als adviseur voor de Amerikanen en het Afghaanse nationale leger. Ongeveer elke twee maanden kwam uw vader voor enkele dagen naar huis. In de maand Asad in

1390 (augustus 2011) kwam uw vader opnieuw naar huis. Ongeveer 2 dagen na zijn aankomst werd er 's nachts op de deur geklopt. Uw vader ging de deur open doen, jullie hoorden geroep en geschreeuw. Wanneer jullie gingen kijken bleek hij te zijn vermoord door de Taliban. Zeven dagen later keerde de Taliban terug naar jullie huis, uw moeder rook onraad en weigerde de deur te openen. Die avond overlegde u met de oom van uw vader die naast jullie woonde. Jullie besloten dat het voor u beter zou zijn om naar het buitenland te vluchten. De oom van uw vader regelde een smokkelaar. U reisde via Pakistan, Iran en Turkije naar België waar u op 16 september 2011 asiel aanvraagde.

U vreest bij terugkeer om vervolgd te worden door de Taliban.

Ter staving van uw asielrelaas legt u 3 foto's van uw vader, 2 aanbevelingsbrieven van uw vader, uw taskara, een brief van de dorpsoudsten, een dreigbrief van de Taliban en een enveloppe neer.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u vage, oppervlakkige en weinig aannemelijke verklaringen aflegde over uw herkomst uit het dorp Ghazibekhil in het district Nijrab, provincie Kapisa. Hoewel u wel degelijk bepaalde informatie kon geven aangaande uw voorgehouden regio van herkomst, gaven uw verklaringen een ingestudeerde indruk en bleef u het antwoord schuldig op andere vragen over elementaire zaken met betrekking tot uw herkomst. Wanneer u werd gevraagd waar het dorp Wayar ligt, verklaarde u: "Het is aan de bovenkant". Gevraagd wat u bedoelde met "aan de bovenkant" vertelde u: "Ik bedoel dat het afstand is van ons dorp" (Gehoor CGVS, p. 14). Indien u het dorp Wayar, dat volgens de kaarten waarover het CGVS beschikt op amper twee kilometer van uw eigen dorp ligt, zou kennen uit uw dagelijkse leven is het merkwaardig dat u de ligging hiervan zou beschrijven als "aan de bovenkant". Dit geeft veeleer de indruk alsof u de ligging van Wayar op een kaart aanduidt, aangezien het inderdaad "bovenaan" of ten noordoosten van uw eigen dorp ligt. Wanneer u werd gevraagd of Wayar net als uw dorp aan een rivier ligt bleef u het antwoord schuldig, u kon zelfs niet zeggen of u de rivier zou moeten oversteken om zich vanuit uw dorp naar Wayar te begeven. U verklaarde dat u het dorp enkel van naam kent, maar er nooit bent geweest (Gehoor CGVS, p. 14). Gezien het feit dat u naar eigen zeggen uw hele leven in Ghazibekhil woonde en uit de kaarten waarover het CGVS beschikt en dewelke zijn toegevoegd aan uw administratieve dossier blijkt dat Wayar op minder dan twee kilometer van uw eigen dorp ligt, is het weinig aannemelijk dat u nooit in dit dorp zou zijn geweest en zelfs geen elementaire vragen over de ligging van dit dorp kan beantwoorden (Gehoor CGVS, p. 14). Het is daarnaast ook bevreemdend dat u tijdens uw gehoor bij het CGVS verklaarde dat het districtscenter van Nejrab in Sherwani is, terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat het districtscenter van Nejrab een dorp met de naam "Nejrab" is (Zie map landeninformatie).

Ook over recente veiligheidsincidenten in uw voorgehouden regio van herkomst legde u erg lacunaire verklaringen af. Wanneer u werd gevraagd of er zich recent voor uw vertrek veiligheidsincidenten voordeden in uw regio vertelde u dat er in Asad of Sunbula 1386 (augustus/september 2007) een aanval was door de Taliban op het districtscenter (Gehoor CGVS, p. 17). Gevraagd of er zich ook recenter nog incidenten hadden voorgedaan antwoordde u enkel: "De Taliban doodde ook onschuldige mensen". Het is weinig aannemelijk dat als u daadwerkelijk tot eind augustus 2011 in deze regio woonde, waar volgens uw eigen verklaringen de veiligheidssituatie erg slecht is (Gehoor CGVS, p. 16), u geen recenter incident kan noemen dan een aanval in 2007, waar bovendien geen verslagen in de media over werden gevonden. Wanneer u daarna werd gevraagd of er zich recent bomaanslagen hebben voorgedaan in uw regio, antwoordde u ontkennend. Wanneer u vervolgens meer specifiek werd gevraagd of er talibanaanslagen met een bom waren waarbij burgers gewond of gedood werden, antwoordde u wederom ontkennend (Gehoor CGVS, p. 17). Dit strookt niet met de informatie waarover het CGVS beschikt. Op 13 april 2011 heeft zich immers een bomaanslag voorgedaan op een bazaar in uw district. Bij deze aanslag raakten drie burgers gewond (Zie map landeninformatie: 3 civilians injured in Kapisa blast, Pahjwok 13 april 2011). Indien u daadwerkelijk in deze periode in deze regio verbleef is het weinig geloofwaardig dat u geen weet zou hebben van dergelijke aanval. Gevraagd of uw regio recent werd getroffen door natuurrampen, antwoordde u dat er in 1389 (2010/2011) een overstroming was. Even later verklaarde u dat deze ramp plaatsvond in Sawr of Jawza 1390 (mei/juni 2011), ofwel een jaar later (Gehoor CGVS, p. 17). Het is merkwaardig dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over het jaar waarin deze ramp zich voordeed. Wanneer u hierop werd gewezen verklaarde u dat de overstroming toch in Sawr of Jawza 1389 (mei/juni 2010) was. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat deze overstroming niet zoals u zegt in mei of juni, maar wel eind juli 2010 plaatsvond. De indruk dat u vooraf ingestuurde antwoorden gaf werd nog versterkt door het feit dat u op een vraag over natuurrampen in uw regio zonder enige aanleiding begon te vertellen over de bouw van twee scholen in uw dorp (Gehoor CGVS, p. 18).

Ook al was de in uw provincie gestationeerde PRT Kapisa (Provincial Reconstruction Team) ook in uw district actief, toch zei de naam "PRT" u niets (Gehoor CGVS, p. 18). U vertelde dat u dacht dat het een NGO was, maar u kon verder geen enkele informatie geven. Even later gaf u toe dat u pas tijdens uw gehoor bij het CGVS voor het eerst over een PRT hoorde (Gehoor CGVS, p. 19). Gezien het grote aantal lokale projecten waarbij deze Provincial Reconstruction Teams in Afghanistan betrokken zijn, plaats het feit dat u nog nooit eerder van deze naam had gehoord bijkomende vraagtekens bij uw beweerde herkomst. U legde ook foutieve verklaringen af over het gebruikte geld in Afghanistan. Zo verklaarde u dat er geen munten meer werden gebruikt in Afghanistan op het moment dat u het land verliet (Gehoor CGVS, p. 15). Dit strookt echter niet met de informatie waarover het CGVS beschikt en waaruit blijkt dat nog in 2005 nieuwe munten werden geïntroduceerd (Zie map landeninformatie). Gevraagd of er vroeger ook biljetten bestonden in waardes van 1, 2 en 5 Afghani verklaarde u eerst van niet, om uzelf even later te corrigeren. U kon echter zelfs niet bij benadering aangeven wanneer het gebruik van deze biljetten dan stopte (Gehoor CGVS, p. 15). Daarnaast is het ook opmerkelijk dat u erg veel moeite hebt om de Afghaanse kalender correct te gebruiken. Zo gaf u tijdens uw gehoor bij het CGVS uw eigen geboortedatum, 8 april 1980, spontaan in de Westerse kalender. Het is niet enkel opmerkelijk dat u spontaan de Westerse kalender gebruikt, wanneer u werd gevraagd om dezelfde datum in de Afghaanse kalender te geven verklaarde u bovendien foutief dat het 8 Sawr 1359 is (Gehoor CGVS, p. 3), terwijl 8 april 1980 eigenlijk overeenkomt met 19 Hamal 1359 volgens de Afghaanse kalender (Zie map landeninformatie: kalender). Ook uw huwelijksdatum gaf u spontaan in de Westerse kalender. Gevraagd naar de datum volgens de Afghaanse kalender kon u pas na lang nadenken en tellen concluderen dat u trouwde in 1387 (Gehoor CGVS, p. 7). Over uw zoon vertelde u dat hij geboren werd in januari, u kon niet aangeven welke maand het was volgens de Afghaanse kalender (Gehoor CGVS, p. 8). Wanneer u tijdens uw gehoor werd gevraagd wat de zesde maand is in de Afghaanse kalender verklaarde u aanvankelijk dat het Sawr is om nadien te stellen dat het Saratan is (Gehoor CGVS, p. 12). Hierbij moet worden opgemerkt dat de zesde maand volgens de Afghaanse kalender "Sunbula" is en dus niet Sawr (de tweede maand) noch Saratan (de vierde maand). Wanneer u werd geconfronteerd met deze vaststelling antwoordde u dat u toch uit Afghanistan komt (Gehoor CGVS, p. 12). Van iemand die dertig jaar in Afghanistan zou hebben gewoond mag toch worden verwacht dat hij correcte en coherente verklaringen kan afleggen met betrekking tot de munteenheid en de kalender die in dat land worden gebruikt. Uw lacunaire en foutieve verklaringen hierover ondermijnen dan ook in belangrijke mate de geloofwaardigheid van uw herkomst.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Nejrab gelegen in de provincie Kapisa. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht

worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Nejrab heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Het ongeloofwaardige karakter van de feiten die zich in Nejrab volgens u hebben voorgedaan wordt nog bevestigd door de vaststelling dat uw andere verklaringen die betrekking hebben op deze feiten evenmin kunnen overtuigen en door het gebrek aan doorslaggevende bewijzen daaromtrent. Zo bent u er op basis van uw erg vage en oppervlakkige verklaringen niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat uw vader werkzaam was als adviseur voor de Afghaanse en/of Amerikaanse troepen, wat de basis zou zijn geweest voor de problemen die u in Nejrab zou hebben ondervonden. U verklaarde tijdens uw gehoor bij het CGVS dat uw vader in 2008 naar Kaboel ging. Via een programma met de naam "DDR" zou hij als oud-officier uit de communistische tijd door het nieuwe regime zijn gerekruteerd. U verklaarde: "Mijn vader werkte voor de Amerikanen, voor het nationale leger en hij was ook adviseur. Hij was ook bij het nationale leger." Gehoor CGVS, p. 6). U kon echter niet eens aangeven of uw vader nu lid was van het nationale leger, dan wel een adviseur voor de Afghaanse of Amerikaanse troepen (Gehoor CGVS, p. 6). U kon ook niet aangeven wat het "DDR" programma waarmee uw vader in 2008 zou zijn gerekruteerd juist inhoudt (Gehoor CGVS, p. 19). Hiernaar gevraagd verklaarde u enkel dat het betekent dat "oude werknemers thuis moesten blijven". U kan ook niet aangeven waar "DDR" voor staat. (Gehoor CGVS, p. 19).

U legde ook tegenstrijdige verklaringen af over de verschillende plaatsen waar uw vader gelegerd zou zijn geweest. Zo verklaarde u bij de DVZ dat hij in 2010 werd overgeplaatst naar Kaboel en in 2011 naar Shindand (Vragenlijst CGVS, p. 3). Tijdens uw gehoor bij het CGVS kon u echter niet aangeven wanneer uw vader werd overgeplaatst naar Kaboel (Gehoor CGVS, p. 19). U verklaarde dat u het niet wist en dat uw vader uit veiligheidsoverwegingen ook geen details gaf. Pas wanneer de vraag u voor een derde maal werd gesteld antwoordde u dat het in 1388 (2009/2010) was. U kon echter niet aangeven wanneer in 1388 hij zou zijn overgeplaatst (Gehoor CGVS, p. 20). U verklaarde tijdens uw gehoor bij het CGVS dat de laatste werkplaats van uw vader de stad Nimroz was (Gehoor CGVS, p. 19, 22). Gevraagd of hij buiten in Mazar-e-Sharif, Kaboel en Nimroz nog ergens anders werkte antwoordde u ontkennend. U voegde er aan toe dat hij het wel gezegd zou hebben als hij elders had gewerkt (Gehoor CGVS, p. 22). Dit strookt echter niet met uw verklaringen bij de DVZ waar u stelde dat uw vader in 2011 werd overgeplaatst naar Shindand (Vragenlijst CGVS, p. 3).

Over de inhoud van uw vaders werkzaamheden legde u oppervlakkige en lacunaire verklaringen af. Zo kon u niet aangeven wat voor militaire rang uw vader sinds zijn indiensttreding in 2008 (Gehoor CGVS, p. 20). Over de inhoud van zijn taken als adviseur vertelde u enkel dat hij advies gaf over de luchtmacht en dan met name over vliegtuigen die cargo dragen (Gehoor CGVS, p. 20). Gevraagd of hij u nog iets anders vertelde over zijn werk antwoordde u van niet (Gehoor CGVS, p. 20).

Ter conclusie kan worden gesteld dat u er op basis van uw vage, tegenstrijdige en lacunaire verklaringen niet in bent geslaagd om aannemelijk te maken dat uw vader in dienst van de Afghaanse of internationale troepen werkte. Uw eigen verklaring dat vaders in Afghanistan niet veel uitleg geven aan hun zoon (Gehoor CGVS, p. 6) volstaat niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen in de positieve zin te herzien.

De documenten die u neerlegde om de professionele activiteiten van uw vader te staven bezitten niet voldoende bewijskracht om bovenstaande conclusie te herzien. De twee aanbevelingsbrieven die u neerlegde zijn gericht aan "Abdul Latif", een persoon die u uw vader noemt. Het zijn bovendien geen originele documenten, maar kopies dewelke eenvoudig het resultaat kunnen zijn van knip- en plakwerk. Uit deze documenten blijkt ook op geen enkele wijze dat u aan de genoemde "Abdul Latif" zou zijn gelieerd. U legde ook drie foto's neer waarop uw vader te zien zou zijn. Het is echter onmogelijk om na te gaan wie er op deze foto's te zien is of waar, wanneer en in welke context deze beelden zijn gemaakt. Het is bovendien opmerkelijk dat de persoon die u op deze foto's identificeert als uw vader poseert met een Italiaanse soldaat terwijl u tijdens uw gehoor bij het CGVS uitdrukkelijk verklaarde dat uw vader naar eigen zeggen enkel met de Amerikaanse troepen samenwerkte (Gehoor CGVS, p. 22).

Ook over het feit dat de Taliban u persoonlijk hebben gevisieerd in Nejrab legde u tegenstrijdige verklaringen af. U verklaarde bij de DVZ dat zeven dagen na de dood op uw vader de Taliban terugkeerde naar uw huis. Uw moeder rook onraad en weigerde de deur te openen. De Talibs zouden haar hebben toegeroepen dat u zich bij hen diende aan te sluiten en dat ze u wel te pakken zouden krijgen als u weigerde (Vragenlijst CGVS, p. 3). Wanneer u tijdens uw gehoor bij het CGVS werd gevraagd naar het tweede bezoek van de Taliban antwoordde u dat zij u zochten op verdenking van spionage (Gehoor CGVS, p. 22). Wanneer u werd gevraagd of zij u vroegen om deel te nemen aan de Jihad, antwoordde u: "Nee, niet meteen, we hebben niet direct met elkaar gesproken. Maar jongens in het dorp zeggen dat de Taliban wilt dat jongens zich bij de jihad aansluiten". Wanneer u werd gevraagd of u indicaties had dat de Taliban zou willen dat u persoonlijk zich bij hen zou aansluiten, antwoordde u van niet. (Gehoor CGVS, p. 22). Wanneer u vervolgens geconfronteerd werd met uw tegenstrijdige verklaringen bij de

DVZ antwoordde u simpelweg: "Zei ik dat?" om vervolgens te verklaren "Waarom zouden ze me voor de Jihad nemen?" (Gehoor CGVS, p. 23). Het feit dat u dergelijk flagrant tegenstrijdige verklaringen aflegt over de feiten die de directe aanleiding zouden hebben gevormd voor uw vlucht uit Afghanistan ondermijnt dan ook in sterke mate hun geloofwaardigheid.

De door u neergelegde documenten laten niet toe om de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen feiten te herzien. In eerste instantie moet worden opgemerkt dat omwille van de weid verspreide corruptie en de grote beschikbaarheid van valse en frauduleuze documenten de bewijswaarde van Afghaanse documenten beperkt is (Zie map landeninformatie). Bovendien blijkt uit een lezing van de door u neergelegde taskara dat deze ook vormelijke fouten bevat. Zo werd uw woonplaats in het "Nejrab district" genoteerd in het veld bestemd voor nomaden. De naam van uw vader werd bovendien genoteerd als "Abdul Taif", waar u zelf verklaarde dat de naam van uw vader Abdul Latif is (Gehoor CGVS, p. 6, 13). Ook de door u neergelegde brief van de dorpsoudsten en de dreigbrief van de Taliban beschikken niet over voldoende bewijskracht om de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen asielmotieven in de positieve zin te herzien. Het is bovendien opmerkelijk dat u niet eens weet wat er in de brief van de dorpsoudsten staat (Gehoor CGVS, p. 10). Er mag toch van u worden verwacht dat u op de hoogte bent van de inhoud van de documenten die u neerlegt. Tot slot moet ook worden opgemerkt dat u zelf verklaarde dat u al deze documenten per post ontving in 2012 (Gehoor CGVS, p. 9). Het is dan ook opmerkelijk dat op de enveloppe die u neerlegde stempels uit Kaboel uit november 2005 staan. Er is bovendien met verschillende inktsoorten op deze enveloppe geschreven.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 24/06/2014 nochtans gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan (Gehoor CGVS, p. 15, 19). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Zowel bij aanvang van uw gehoor op het CGVS als doorheen uw gehoor werd u gewezen op het belang eerlijke verklaringen af te leggen, met name over uw recente herkomst (Gehoor CGVS, p. 2, 19). Ook al werd u tijdens uw gehoor bij het CGVS duidelijk gemaakt dat er op basis van uw verklaringen ernstige twijfels bestaan over uw reële herkomst en u de kans werd gegeven om uw verklaringen te herzien bleef u volharden in uw verklaringen. U verklaarde enkel dat u niet opgeleid bent en niet alles kan weten. U verklaarde dat u niet alles kan onthouden over het Afghaanse geld aangezien u ook niet bij een bank werkte en ook nooit voor een PRT werkte en deze organisatie dan ook niet kent (Gehoor CGVS, p. 19). Dit neemt niet weg dat er op basis van uw vage, lacunaire en incoherente verklaringen geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikel 1 van het verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen alsook de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde de beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal verzoekers asielaanvraag heeft afgewezen op grond van het feit dat aan zijn beweerde afkomst uit het dorp Ghazibekhil in het district Nijrab, provincie Kapisa geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker gaf immers tijdens het gehoorverslag op het Commissariaat-generaal blijk van een ondermaatse kennis over de streek waarvan hij beweerde afkomstig te zijn en tot aan zijn vertrek naar België gewoond te hebben.

De bestreden beslissing stelt dienaangaande vast dat (i) verzoekers geografische kennis van zijn beweerde streek van herkomst ondermaats is, (ii) verzoekers kennis over veiligheidsincidenten en natuurrampen een ingestudeerde indruk nalaten, (iii) verzoeker geheel onbekend is met de benaming PRT (Provincial Reconstruction Teams) niettegenstaande deze betrokken zijn bij een groot aantal lokale projecten in Afghanistan en zelfs actief zijn in verzoekers district, (iv) verzoeker foutieve verklaringen aflegde over het in Afghanistan gebruikte geld, (v) verzoeker duidelijk veel moeite heeft om de Afghaanse kalender correct te gebruiken en hij spontaan allerlei data in de Westerse kalender opgeeft.

Verzoeker tracht zijn ondermaatse kennis te verklaren door te wijzen op het feit dat hij in ruraal gebied woont, een beperkte opleiding heeft genoten en zijn ganse leven enkel in zijn eigen dorp heeft verbleven. Een dergelijke verklaring kan geenszins overtuigen. Uit vaste rechtspraak blijkt immers dat de asielzoeker, zelfs wanneer die slechts een lage scholing heeft genoten, in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek waarvan hij beweert afkomstig te zijn en zijn dagelijkse leven aldaar (RvS 15 januari 2003, nr. 114.475; RvS 27 januari 2004, nr. 127.477). Het is te dezen niet kennelijk onredelijk dat de commissaris-generaal aan de verzoekende partij, ongeacht haar opleiding, ter zake de gegevens heeft gevraagd die in de bestreden beslissing zijn aangehaald. De kennis waarnaar bij verzoeker gepeild werd betreft de dagelijkse levensomstandigheden waarvan in redelijkheid kan verwacht worden dat iedere persoon ongeacht zijn opleiding moet kunnen antwoorden. Zo is het niet aannemelijk dat verzoeker nooit gehoord heeft van de PRT's, niettegenstaande deze betrokken zijn bij een groot aantal lokale projecten in heel Afghanistan en meer in het bijzonder ook in verzoekers district. Dat verzoeker niet op de hoogte is van veiligheidsincidenten omdat hij thuis niet over radio en tv beschikte kan geenszins overtuigen. Van ingrijpende veiligheidsincidenten kan immers verwacht worden dat deze, wanneer ze zich in de streek hebben voorgedaan, onmiddellijk in het dorp uitvoerig besproken en becommentarieerd worden. Dat verzoeker bovendien foutieve verklaringen aflegde over het Afghaanse geld en moeite heeft om de Afghaanse kalender te gebruiken wijst er dan ook op dat verzoeker niet afkomstig is uit Afghanistan. De vaststellingen met betrekking tot de Afghaanse kalender klemmen des te meer nu verzoeker spontaan de Westerse kalender gebruikt wanneer hem gevraagd wordt naar belangrijke data in zijn leven. De weinige kennis waarvan verzoeker blijk gaf blijkt bovendien ingestudeerd te zijn. Zo stelt de bestreden beslissing vast dat: *"De indruk dat u vooraf ingestuurde antwoorden gaf werd nog versterkt door het feit dat u op een vraag over natuurrampen in uw regio zonder enige aanleiding begon te vertellen over de bouw van twee scholen in uw dorp (Gehoor CGVS, p. 18)."*

De Raad merkt op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats moet nagaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Het is bijgevolg niet onredelijk is dat die overheid, zelfs wanneer de asielzoeker een document voorlegt waaruit zijn herkomst blijkt, tracht de kennis van betrokkene over de streek te toetsen. Uit het aldus aangetoonde gebrek aan kennis mocht de commissaris-generaal in redelijkheid afleiden dat de verzoekende partij niet het bewijs leverde van haar beweerde herkomst.

Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde verblijf in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan het asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Het verzoek om erkenning van de vluchtelingenstatus zowel als om subsidiaire bescherming dient te worden onderzocht ten aanzien van het land waarvan de verzoeker de nationaliteit beweert te hebben. Er is immers geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. De commissaris-generaal merkte dienaangaande in de bestreden beslissing terecht op dat vele Afghanen binnen

Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Bijgevolg is het dus van belang om te kunnen vaststellen uit welke regio in zijn land van herkomst verzoeker afkomstig is. Het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen het land van herkomst is onontbeerlijk vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is. In de mate dat verzoeker verwijst naar de veiligheidssituatie in het oosten van Afghanistan in het algemeen en in Kapisa in het bijzonder, benadrukt de Raad dat de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus met betrekking tot de vraag of hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst, doch dat hij enig verband met zijn persoon moet aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over zijn regio van herkomst evenals over zijn persoonlijke profiel. Verzoeker verhindert zodoende zowel de commissaris-generaal als de Raad om inzicht te krijgen in diverse wezenlijke aspecten met betrekking tot zijn profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoet aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hem rust (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4 lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Door het feit dat verzoeker geen correct beeld biedt op zijn nationaliteit, reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten.

Dienvolgens is niet voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. Het voordeel van de twijfel kan derhalve aan verzoeker niet worden toegekend.

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt niet dat de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Het ontbreekt de Raad immers niet aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf november tweeduizend veertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER